Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 682/2007,

annettu 18 päivänä kesäkuuta 2007,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvinä tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

(EUVL L 159, 20.6.2007, s. 14)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (EY) N:o 954/2008, annettu 25 päivänä syyskuuta 2008	L 260	1	30.9.2008

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EUVL L 252, 27.9.2007, s. 7 (682/2007)

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 682/2007,

annettu 18 päivänä kesäkuuta 2007,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvinä tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä ”perusasetus”, ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Komissio julkaisi 28 päivänä maaliskuuta 2006 ilmoituksen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvinä tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa yhteisöön ([2]). Komissio otti käyttöön kyseistä tuotetta koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin asetuksella (EY) N:o 1888/2006 ([3]), jäljempänä ”väliaikaista tullia koskeva asetus”, 20 päivänä joulukuuta 2006.

B. MYÖHEMPI MENETTELY

(2) Niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella päätettiin ottaa käyttöön väliaikaisia polkumyyntitoimenpiteitä, useat asianomaiset osapuolet ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa alustavista päätelmistä. Osapuolia, jotka pyysivät tulla kuulluiksi, kuultiin. Perusasetuksen 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti järjestettiin komission tiloissa 9 päivänä helmikuuta 2007 kokous, johon osallistuivat yksi vientiä harjoittava tuottaja, thaimaalaisten tuottajien järjestö, Thaimaan hallitus ja yhteisön tuottajat. Kokouksessa käsiteltiin yhteisön sokerimaissimarkkinoilla tapahtuvaa kilpailua.

(3) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekemistä varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista.

(4) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa tiettyjen Thaimaasta peräisin olevien jyvinä tuotavien valmistettujen tai säilöttyjen sokerimaissien tuonnissa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi osapuolille asetettiin määräaika, johon mennessä niiden oli esitettävä huomautuksensa kyseisistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön.

(5) Asianomaisten osapuolten esittämiä suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin ja päätelmiä on tarvittaessa muutettu niiden mukaisesti.

(6) Polkumyynti- ja vahinkotutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen ajanjakson, jäljempänä

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).
([2]) EUVL C 75, 28.3.2006, s. 6.
([3]) EUVL L 364, 20.12.2006, s. 68.

▼B

”tutkimusajanjakso”. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia kehityssuuntauksia varten komissio tarkasteli tietoja, jotka koskivat 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välistä aikaa, jäljempänä ”tarkastelujakso”. Hinnan alittavuutta, viitehinnan alittavuutta ja vahingon korjaavaa tasoa koskevien päätelmien teon perustana ollut ajanjakso on sama kuin edellä mainittu tutkimusajanjakso.

C. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

(7) Koska muita huomautuksia tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13–15 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

D. **POLKUMYYNTI**

1. **Otanta ja yksilöllinen tarkastelu**

(8) Osa viejistä ja thaimaalaisten tuottajien järjestö esittivät vastalauseita otannasta ja yksilöllisen tarkastelun arviosta, jotka kuvataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16–20 kappaleessa. Otoksen edustavuus kyseenalaistettiin sillä perusteella, että komissio oli jättänyt huomiotta sellaisia tekijöitä kuten yritysten koko ja maantieteellinen sijainti. Lisäksi väitettiin, ettei useamman kuin neljän yrityksen otos olisi ollut kohtuuttoman hankala tutkittavaksi.

(9) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16–18 kappaleessa todetun mukaisesti komissio katsoo, että koska haluttiin saavuttaa suurin mahdollinen edustavuus otannassa ottaen huomioon tutkimuksen aikataulu, oli asianmukaista sisällyttää otokseen vain kyseiset neljä yritystä, koska i) näin katettiin suuri määrä vientiä ja ii) näiden neljän yrityksen tutkiminen oli mahdollista suorittaa annetussa ajassa. Perusasetuksen 17 artiklassa ei aseteta edustavan otoksen sisältämien viejien vähimmäismäärää eikä siinä myöskään anneta tarkkoja säännöksiä otokseen otettavien osapuolten asianmukaisesta määrästä. Voimavarojen osalta komission on itse päätettävä, mitä määräaikaan mennessä on järkevää tutkia, ja samalla huolehdittava siitä, että otos sisältää mahdollisimman suuren osan kyseisestä tuonnista. Valittu otos käsitti 52 prosenttia Thaimaan kokonaisviennistä tutkimusajanjaksona, joten kyseessä on määrällisesti tarkasteltuna erittäin edustava otos.

(10) Perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti otoksen valinnassa käytettiin perusteena Thaimaasta yhteisöön tapahtuvan viennin mahdollisimman suurta edustavaa määrää, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Valitun otoksen edustavuus oli määrän osalta erittäin hyvä, joten muiden tekijöiden, kuten yritysten koon tai maantieteellisen sijainnin, tarkastelua ei katsottu tarpeelliseksi.

(11) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 kappaleessa jo mainittiin, useampien yritysten tutkiminen olisi tehnyt tutkimuksesta kohtuuttoman hankalan ja olisi estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun ajoissa.

(12) Edellä mainitusta syystä eräiden osapuolten vaatimukset, jotka liittyivät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16–20 kappaleeseen, hylättiin, ja kyseisissä kappaleissa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

2. **Normaaliarvo**

(13) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että laskettaessa sen normaaliarvoa oli tehty lukuisia matemaattisia virheitä. Väitteet tarkastettiin ja todettiin, ettei virheitä ole tehty.

▼B

(14) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–32 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

3. **Vientihinta**

(15) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen yksi vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti olevansa eri mieltä päätelmistä, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleessa. Kyseinen osapuoli väitti, että olisi pitänyt ottaa huomioon yrityksen kaikki vientiin suunnattu myynti, myös muiden yrityksestä riippumattomien tuottajien tuotteet, jotka osapuoli oli ostanut ja myynyt edelleen. Osapuoli väitti, että sen ostamat valmiit tuotteet olisi katsottava sen omaksi tuotannoksi, koska väitettiin, että ne oli valmistettu osana jalostuskorvaussopimusta.

(16) On huomattava, että määritettäessä yksilöllisiä polkumyyntimarginaaleja voidaan kuitenkin ottaa huomioon ainoastaan tuotteet, jotka kyseinen vientiä harjoittava tuottaja on tuottanut. Jos vientiä harjoittava tuottaja ostaa osan tuotteista myydäkseen ne yhteisön markkinoille, kyseessä on samanlainen asema kuin myyntiedustajalla tai kauppiaalla kyseisten ostojen suhteen, eikä tällaista jälleenmyyntiä voida ottaa huomioon yksilöllistä polkumyyntimarginaalia määritettäessä.

(17) Tutkimuksessa todettiin, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ostaa muilta tuottajilta osan yhteisöön myytävistä tuotteista. Lisäksi todettiin, että kyseinen viejä maksoi aina valmiista tuotteista ja kirjasi ne tilinpitoonsa valmiiden tuotteiden ostoiksi. Tutkimuksessa ei löydetty mitään sopimus- tai muita todisteita (esimerkiksi niin sanotusta jalostuskorvaussopimuksesta), joiden perusteella tuotteet olisivat olleet alusta alkaen vientiä harjoittavan tuottajan omaisuutta tai että muiden yritysten toiminta olisi rajoitettu kyseessä olevien tuotteiden pelkkään valmistukseen.

(18) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kyseinen vientiä harjoittava tuottaja toisti väitteensä ja korosti, että se tulisi katsoa muilta tuottajilta ostetun tuotteen yhteistuottajaksi. Kun otetaan huomioon, että ostolaskujen perusteella muiden tuottajien valmistamat tuotteet siirtyivät vientiä harjoittavan tuottajan omistukseen vasta valmistusprosessin päätyttyä, vahvistetaan, että kyseistä vientiä harjoittavaa tuottajaa ei voida pitää jälleenmyyntiä varten ostetun tuotteen tuottajana tai yhteistuottajana.

(19) Edellä mainituista syistä vientiä harjoittavan tuottajan väite hylättiin ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 ja 34 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

(20) Yksi tuojia edustava järjestö väitti, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukainen oikaisu olisi pitänyt tehdä, jotta olisi otettu huomioon Thaimaassa sattuneiden voimakkaiden tulvien vaikutukset, joiden vuoksi kyseisen tuotteen vientihinnat olivat verrattain alhaiset verrattuna raaka-aineena käytetyn sokerimaissin nousseeseen hintaan tulvan jälkeen. Tältä osin on huomattava, että mikään vientiä harjoittavista tuottajista ei itse esittänyt kyseistä väitettä eikä määrää ilmoitettu. Lisäksi tulvat ovat suhteellisen yleisiä Thaimaassa eikä niitä voida pitää odottamattomina olosuhteina neuvoteltaessa sopimuksista eikä etenkään vientihinnoista. Lopuksi analyysissa todettiin, että tulvien mahdollinen vaikutus raaka-aineena käytetyn sokerimaissin hintaan olisi rajoittunut ainoastaan tutkimusajanjakson viimeiseen neljännekseen ja että vientiä harjoittavien tuottajien raaka-aineostot oli suurimmaksi osaksi tehty ennen kyseistä ajanjaksoa. Tämän vuoksi oikaisupyyntö hylätään.

4. **Vertailu**

(21) Alustavista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen monet vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että polkumyyntilaskelmiin on tehtävä

▼B

tiettyjä oikaisuja kotimarkkinoilla, jotka liittyvät lähinnä käsittelyyn, lastaamis- ja liitännäiskuluihin sekä rahoituskuluihin. Väitteet tutkittiin ja yhden yrityksen osalta katsottiin voitavan tehdä lisäoikaisu. Tämän oikaisun jälkeen kyseisen yrityksen polkumyyntimarginaali aleni 4,3 prosentista 3,1 prosenttiin.

(22) Koska edellä johdanto-osan 21 kappaleessa mainitun yrityksen tietoja käytettiin toisen yrityksen normaaliarvon määrittämiseen, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–31 kappaleessa on selostettu, viimeksi mainitun yrityksen polkumyyntimarginaali aleni 11,2 prosentista 11,1 prosenttiin lisäoikaisun jälkeen.

(23) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 35 ja 36 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan edellä mainittuja muutoksia lukuun ottamatta.

5. **Polkumyyntimarginaali**

(24) Edellä mainitusta tarkistuksesta johtuen polkumyynnin lopullinen määrä prosenttiosuutena vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana CIF-nettohinnasta määritettiin seuraavasti:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Karn Corn	3,1 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,1 %

(25) Otokseen kuulumattomille yhteistyössä toimineille yrityksille polkumyyntimarginaali määritettiin otokseen valittujen yritysten painotetun keskimääräisen polkumyyntimarginaalin perusteella perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Kyseinen painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana, on 12,9 prosenttia.

(26) Koska muita huomautuksia ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

E. **VAHINKO**

(27) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että komission noudattama väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–51 kappaleessa esitetty tapa käsitellä eri myyntikanavia on epäjohdonmukainen perusasetuksen ja WTO:n polkumyyntisopimuksen ([1]) perusteella, koska sen tarkoituksena väitettiin olevan ”osoittaa keinotekoisesti haitan olevan todellista suurempi eikä sitä voida katsoa perustelluksi eikä puolueettomaksi”. Väitteen tueksi osapuoli viittasi WTO:n valituselimen 24 päivänä heinäkuuta 2001 antamaan raporttiin ([2]), jossa se totesi, että ”tutkintaviranomaiset eivät saa tehdä tutkimusta siten, että tietojen keräyksen tai arviointimenettelyn vuoksi todennäköisyys tuloksesta, jonka mukaan kotimainen teollisuus olisi kärsinyt vahinkoa, kasvaa” (raportin 196 kohta).

([1]) Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta.

([2]) WT/DS184/AB/R, 23.8.2001, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan.

▼B

(28) Ensinnäkään yksikään tämän menettelyn osapuolista tai myöskään vaatimuksen esittäjä ei kyseenalaista väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50–51 kappaleessa komission tarkoittaman kahden eri myyntikanavan olemassaoloa ja sen seurauksia myyntikustannuksiin ja -hintoihin. Toiseksi ei kiistetä myöskään tosiseikkaa, joka on mainittu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51 kappaleessa ja jonka mukaan yhteistyössä toimivien thaimaalaisten viejien koko tuonti on tapahtunut vähittäismyyjän tuotemerkin myyntikanavaa käyttäen. Päinvastoin, vaatimuksen esittäjä tunnustaa asian: ”On muistettava, että thaimaalainen myynti eurooppalaisille jälleenmyyjille tapahtuu jälleenmyyjien ’omaa tuotemerkkiä’ käyttäen.”

(29) Lisäksi on huomattava, että WTO:n valituselimen raportin 204 kohdassa todettiin seuraavasti: ”Kuten olemme jo todenneet, tutkintaviranomaisten on aiheellista tutkia kotimaisen teollisuuden tilanne osa-, ala- tai segmenttikohtaisesti.” Tämän vuoksi oli aiheellista erottaa toisistaan kaksi eri myyntikanavaa tiettyjen vahinkoindikaattorien osalta tarpeen mukaan ja sen varmistamiseksi, että yhteisön tuotannonalan kärsimä vahinko pystytään arvioimaan tasapuolisesti, sekä sen selvittämiseksi, onko Thaimaasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikuttanut suoraan yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon. Vahingon määrittämisessä on otettu järjestelmällisesti huomioon molemmat myyntikanavat yhdessä, minkä lisäksi on tutkittu tarvittaessa erikseen vähittäismyyjän tuotemerkin kautta tapahtunut myynti.

(30) WTO:n valituselin totesi lisäksi raporttinsa 204 kohdassa seuraavaa: ”[…] kun tutkintaviranomainen ottaa tutkittavakseen osan kotimaista tuotannonalaa, viranomaisten olisi periaatteessa tutkittava samalla tavoin kaikki muut osat, jotka ovat osa kyseistä tuotannonalaa, sekä tutkittava tuotannonalaa kokonaisuutena.” Komission yksiköt ovat tämän vuoksi täydentäneet vahinkoanalyysiään kolmen vahinkoindikaattorin osalta; nämä kolme indikaattoria on analysoitu erikseen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan kohdassa, jossa on käsitelty vähittäismyyjien tuotemerkin myyntikanavaa. Edellä mainitut kolme indikaattoria ovat myyntimäärä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56 kappale), myyntihinta (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappale) ja kannattavuus (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66 kappale). Tämän vuoksi tehtiin erillinen vahinkoanalyysi tuottajan oman tuotemerkin myyntikanavasta edellä mainittujen kolmen vahinkoindikaattorin osalta.

(31) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 51 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan myynti vähittäismyyjän tuotemerkillä oli noin 63 prosenttia yhteisön tuotannonalan kokonaismyynnistä (omat ja vähittäismyyjien tuotemerkit) tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen oman tuotemerkin myyntikanavan kautta tapahtuneen myynnin määrä oli noin 37 prosenttia kokonaismyynnistä.

(32) Yhteisön tuotannonalan omien tuotemerkkien myyntimäärä laski ensin yhdellä prosentilla vuonna 2003, nousi kuudella prosenttiyksiköllä vuonna 2004 ja laski kuudella prosenttiyksiköllä tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonalan omalla tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myynti pysyi tutkimusajanjakson aikana käytännössä vuoden 2002 tasolla, joka oli hieman yli 68 000 tonnia.

(33) Yhteisön tuotannonalan omien tuotemerkkien yksikköhinnat etuyhteydettömille asiakkaille pysyivät tarkastelujakson aikana käytännössä ennallaan. Verrattuna vuoden 2002 tasoon, joka oli 1 380 euroa/tonni, yksikköhinnat nousivat kahdella prosentilla vuonna 2003, laskivat kahdella prosenttiyksiköllä vuonna 2004 ja laskivat lievästi, yhdellä prosenttiyksiköllä, tutkimusajanjakson aikana, jolloin ne saavuttivat 1 361 euroa/tonnin tason.

▼B

(34) Yhteisön tuotannonalan omalla tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myynnin kannattavuus ilmaistuna nettomyynnin prosenttiosuutena laski asteittain vuoden 2002 lähes 30 prosentista noin 29 prosenttiin vuonna 2003, noin 27 prosenttiin vuonna 2004 ja noin 24 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
(Oman tuotemerkin) myynnin määrä etuyhteydettömille asiakkaille EY:ssä (tonnia)	68 778	68 002	72 387	68 193
Indeksi (2002 = 100)	*100*	*99*	*105*	*99*
(Oman tuotemerkin) yksikköhinta EY:n markkinoilla (euroa/tonni)	1 380	1 405	1 386	1 361
Indeksi (2002 = 100)	*100*	*102*	*100*	*99*
Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen (oman tuotemerkin) EY-myynnin kannattavuus (% nett)	29,7 %	29,0 %	27,4 %	23,6 %
Indeksi (2002 = 100)	*100*	*98*	*92*	*79*

Lähde: Tutkimus

(35) Tämän vuoksi todetaan, että omalla tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myyntimäärä ja -hinta pysyivät lähes ennallaan kyseisenä ajanjaksona. Sitä vastoin kyseisen myynnin kannattavuus heikkeni vähitellen kyseisenä ajanjaksona. Tämä tilanne on ristiriidassa vahingosta saadun, koko myynnin kattavan selkeän kuvan kanssa sekä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistettujen, vähittäismyyjän tuotemerkillä varustettuja tuotteita koskevasta vahingosta saadun kuvan kanssa. On kuitenkin selvää, että Thaimaasta peräisin olevan tuonnin vaikutus tuntuu eniten niissä tuotteissa, joihin tuonti on keskittynyt, eli vähittäismyyjän tuotemerkillä varustetuissa tuotteissa.

(36) Edellä selostetun mukaisesti täydennetty komission yksiköiden suorittama tarkastelu on perusasetuksen ja niiden puolueettomuusvaatimusten mukainen, jotka on asetettu WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 artiklassa, koska kaikkia WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.4 artiklassa lueteltuja vahinkoindikaattoreita on tarkasteltu sekä myyntikanavan mukaan että myyntikanavasta riippumatta, silloin kun tapa katsottiin asianmukaiseksi kyseessä olevan tapauksen erityispiirteiden perusteella. Siksi edellä esitetty väite hylätään.

(37) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 41–76 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

F. **SYY-YHTEYS**

1. **Kauppaa rajoittavat käytännöt**

(38) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala oli käyttänyt kauppaa rajoittavia käytäntöjä, joille väitettiin olevan luonteenomaista sokerimaissin hintojen vahvistaminen yhteisön markkinoilla. Väitteen tueksi yksi asianomainen osapuoli ilmoitti, että i) se oli nimenomaisesti kiinnittänyt komission huomion tähän asiaan 21 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyssä lausunnossaan, ii) yksi eurooppalainen vähittäismyyjä oli ottanut esille saman seikan 17 päivänä toukokuuta 2006 päivätyssä lausunnossaan ja iii) kyseinen osapuoli toi esille 1 päivänä joulukuuta 2006 kaksi valituksen tehneen, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 1 kappaleessa mainitun yhdistyksen puheenjohta-

▼B

jan lähettämää sähköpostiviestiä. Yhdessä näistä viesteistä, joka oli päivätty 13 päivänä huhtikuuta 2005, valituksen tehneen yhdistyksen puheenjohtajan väitetään ilmoittaneen thaimaalaisen vientiyrityksen pääjohtajalle, että läntisen Euroopan jalostajat olivat sopineet samankaltaisen tuotteen kolmen muodon hinnoista.

(39) Edellä mainitut asianomaiset osapuolet vaativat tämän vuoksi, että komissio lopettaa välittömästi käsillä olevan polkumyyntimenettelyn, koska polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimien vahinkojen välillä ei ole perusteltua syy-yhteyttä sen vuoksi, että yhteisön tuotannonalan ylläpitämä hintataso on epäluotettava ja yhteisön tuotannonalan väitetyn kilpailua rajoittavan toiminnan keinotekoisesti nostama. Yksi osapuoli viittasi erityisesti sekä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohtaan että asiassa Mukand annettuun tuomioon ([1]) ja vaati komissiota tarkastelemaan edellä mainitun väitetyn kilpailua rajoittavan toiminnan mahdollista vaikutusta yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon ennen syy-yhteyttä koskevien päätelmien tekoa.

(40) Johdanto-osan 38 kappaleen i ja ii kohdista todetaan, että ne sisältävät ainoastaan perustelemattomia väitteitä. Mainitussa i kohdassa vaatimuksen esittäjä itse ilmoitti, että ”lisätietoja ja -todisteita näistä väärinkäytöksistä, jotka ovat merkittävässä ristiriidassa EY:n kilpailusääntöjen kanssa, toimitetaan ajallaan.” Kyseinen osapuoli toimitti tämän jälkeen sähköpostiviestit, joihin edellä johdanto-osan 38 kappaleessa viitataan.

(41) Vastaanotettuaan kyseiset sähköpostiviestit, polkumyynnin vastaisista toimista vastaavat komission yksiköt pyysivät heti vaatimuksen esittäjää toimittamaan saman materiaalin kilpailuasioista vastaaville komission yksiköille. Polkumyynnin vastaisista toimista vastaavat komission yksiköt tarkastelivat huolellisesti yhteisön eri tuottajien hintatasoa edellä mainittujen sähköpostiviestien perusteella ja erityisesti sillä perusteella, että valituksen tehneen yhdistyksen puheenjohtaja tunnusti kirjoittaneensa kyseiset sähköpostiviestit.

(42) Puheenjohtaja kielsi jyrkästi, että yhteisön tuotannonala olisi tosiasiassa koskaan tehnyt sähköpostiviestissä vihjattua sopimusta tai käyttänyt ”viitehintoja”. Koska tässä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä komission yksiköillä on kaikilta yhteistyössä toimivilta yhteisön tuottajilta tarkkoja hintatietoja, jotka perustuvat liiketoimikohtaiseen malliin, tutkittiin, oliko hintojen yhtenäistämistä havaittavissa.

(43) Tässä polkumyyntitutkimuksessa ei löytynyt todisteita siitä, että yhteistyössä toimineet yhteisön tuottajat olisivat tosiasiallisesti yhtenäistäneet hintoja. Lisäksi todelliset hinnat olivat suurimmaksi osaksi selvästi edellä mainitussa 13 päivänä huhtikuuta 2005 päivätyssä sähköpostiviestissä mainittua ”viitehintaa” alempia.

(44) Yhteisön toimielimet eivät näin ollen löytäneet tässä polkumyyntitutkimuksessa todisteita siitä, että kilpailua rajoittavan toiminnan aiheuttama keinotekoinen hintataso olisi ollut pääasiallisena syynä siihen, että kyseisestä maasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat.

(45) Lisäksi todettiin, että komissio ei ole tehnyt lopullista päätöstä, jonka mukaan yhteisön tuotannonala olisi harjoittanut kartellitoimintaa.

(46) Edellä mainittujen seikkojen perusteella komissio katsoo, että tämänhetkisessä polkumyyntitutkimuksessa ei ole löytynyt todisteita siitä, että mikään kilpailua rajoittava toiminta tai kauppaa rajoittavat käytännöt olisivat vaikuttaneet yhteisön tuotannonalan hintoihin ja vahinkoindikaattoreihin. Tämän vuoksi väite hylätään.

([1]) Asia T-58/99 *Mukand ym. vastaan neuvosto*, Kok. 2001, s. II-2521.

▼B

2. **Sääolosuhteiden vaikutus**

(47) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että sääolosuhteiden vaikutus olisi otettava huomioon tarkasteltaessa syy-yhteyttä. Osapuolet viittasivat tarkemmin seuraaviin seikkoihin: i) kesän 2003 helleaalto ja ii) Unkaria koetelleet tulvat touko-elokuussa 2005.

(48) Tehtiin tarkka tutkimus siitä, ovatko Eurooppaa vuonna 2003 koetellut helleaalto (edellä i kohdassa mainittu väite) ja Unkarin vuoden 2003 tulvat (edellä ii kohdassa mainittu väite) voineet vaikuttaa yhteisön tuotannonalan epäedulliseen asemaan.

(49) Todettiin, että vuoden 2003 helleaallolla tai vuoden 2005 tulvilla ei ollut juuri mitään vaikutusta sokerimaissisadon määrään, kun asiaa tarkastellaan koko yhteisön tuotannonalan kannalta. Yhteisön tuottajilta tutkimuksen yhteydessä saadut tiedot osoittavat, että satomäärät (ilmaistuina sokerimaissisatotonnina yhtä hehtaaria kohden) ovat olleet hyvin vakaat koko tarkastelujakson aikana. Lisäksi muistutetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 ja 87 kappaleessa selostetun komission selvityksen mukaan yhteisön tuotannonalan tuotantokustannukset yksikköä kohden olivat nousseet ainoastaan viisi prosenttia vuodesta 2002 tutkimusajanjaksoon mennessä, ja nousu oli johtunut pääasiassa teräksen kohonneesta hinnasta (säilyketölkki on tärkein kustannustekijä). Edellä mainittujen seikkojen perusteella edellä i ja ii kohdassa esitetyt väitteet hylätään.

(50) Tämän vuoksi katsotaan, että sääolosuhteet eivät ole rikkoneet syy-yhteyttä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välillä.

(51) Koska tältä osin ei esitetty muita huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77–99 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

G. **YHTEISÖN ETU**

(52) Koska yhteisön edun osalta ei esitetty uusia tai perusteltuja väitteitä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 100-118 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

H. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

(53) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että i) komission olisi annettava lisäselvityksiä siitä, miten se on laskenut 14 prosentin voiton, joka olisi voitu saada ilman polkumyynnillä tapahtunutta tuontia ja joka on mainittu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121 kappaleessa, ja ii) edellä mainittu 14 prosentin voitto on liian suuri. Vastauksena jälkimmäiseen väitteeseen voidaan todeta, että viitteenä käytettiin muita viimeaikaisia suojatoimenpiteitä ja polkumyynnin vastaisia menettelyjä, jotka käsittelivät samoin jalostettuja maataloustuotteita, kuten sitrushedelmiä ([1]), joihin sovellettiin 6,8 prosentin voittomarginaalia, ja jäädytettyjä mansikoita ([2]), joihin sovellettiin 6,5 prosentin voittomarginaalia. Toinen asianomainen osapuoli väitti, että iii) 14 prosentin voitto oli liian alhainen ja että luvuksi pitäisi asettaa 17 prosenttia, jotta se edustaisi vähittäismyyjän tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myynnin kannattavuutta vuonna 2002.

(54) Mitä tulee edellä esitettyihin väitteisiin i) ja iii), väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121 kappaleessa selitetään, että vuonna 2002 saatu 21,4 prosentin voitto omien ja vähittäismyy-

([1]) Komission asetus (EY) N:o 658/2004 (EUVL L 104, 8.4.2004, s. 67) (ks. johdanto-osan 115 kappale).
([2]) Komission asetus (EY) N:o 1551/2006 (EUVL L 287, 18.10.2006, s. 3) (ks. johdanto-osan 144 kappale).

▼B

jien tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myynnistä on korjattu 14 prosentiksi, jotta se vastaa yhteisön tuotemerkkivalikoiman eroa verrattuna Thaimaasta tuotuihin tuotteisiin. Komissio on havainnut, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 66 kappaleen mukaisesti vähittäismyyjän tuotemerkillä varustettujen tuotteiden myynnin kannattavuus oli 17,0 prosenttia vuonna 2002 ja 11,1 prosenttia vuonna 2003, kun polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä oli alimmillaan. Komissio katsoi kohtuulliseksi käyttää tarkastelussa edellä mainitun kahden kannattavuusluvun keskiarvoa, joka on 14 prosenttia.

(55) Edellä mainitun väitteen ii) osalta katsotaan, että tarkasteltaessa kannattavuutta silloin, kun polkumyyntiä ei esiinny, on mahdollisimman hyvin otettava huomioon kyseessä olevan yhteisön tuotannonalan erityispiirteet. Ainoastaan silloin, kun kyseisiä tietoja ei ole saatavissa, voidaan ottaa huomioon samaan laajaan tuotannonalaan kuuluvien alojen tietoja. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut perustelluksi kyseisen, komission johdonmukaisesti käyttämän lähestymistavan asiassa *EFMA* ([1]).

(56) Tämän vuoksi väitteet i), ii) ja iii) hylätään ja vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan 14 prosentin kannattavuus olisi voitu saavuttaa ilman polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta.

(57) Polkumyynnin, vahingon, syy-yhteyden ja yhteisön edun osalta tehtyjen päätelmien perusteella katsotaan, että lopullisen polkumyyntitullin olisi oltava perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti todetun polkumyyntimarginaalin suuruinen, mutta ei korkeampi kuin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 123 kappaleessa esitetty ja tässä asetuksessa vahvistettu vahinkomarginaali. Koska yhteistyö oli hyvin laajaa, katsottiin sopivaksi vahvistaa muille yrityksille, jotka eivät olleet tutkimuksessa yhteistyössä, tulli sellaiselle tasolle, joka vastaa korkeinta yhteistyössä olleelle yritykselle määritettyä tullia. Jäännöstulliksi vahvistetaan tämän vuoksi 12,9 prosenttia.

(58) Lopulliset tullit ovat seuraavat:

Yritys	Vahinkomarginaali	Polkumyyntimarginaali	Polkumyyntitulli
Karn Corn	31,3 %	3,1 %	3,1 %
Malee Sampran	12,8 %	17,5 %	12,8 %
River Kwai	12,8 %	15,0 %	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %	11,1 %	11,1 %
Otoksen ulkopuoliset yhteistyössä toimineet viejät	17,7 %	12,9 %	12,9 %
Kaikki muut yritykset	31,3 %	17,5 %	12,9 %

I. **SITOUMUKSET**

(59) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen lukuisat yhteistyössä toimivat vientiä harjoittavat tuottajat ilmaisivat olevansa kiinnostuneita tarjoamaan hintasitoumuksia. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen tuottajat eivät kuitenkaan toimittaneet hintasitoumuksia perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa (lukuun ottamatta kahta johdanto-osan 60 kappaleessa mainittua yritystä).

([1]) Asia T-210/95 *EFMA vastaan neuvosto*, Kok. 1999, s. II-3291, 54 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

▼B

(60) Yksi yhteistyössä toimiva vientiä harjoittava tuottaja ei pystynyt tarjoamaan riittävän perusteltua hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa asetetussa määräajassa. Tämän vuoksi komissio ei voinut hyväksyä tuottajan hintasitoumusta. Koska tilanne on monimutkainen kyseiselle toimijalle ja muille yhteistyössä toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, jotka ovat samankaltaisessa tilanteessa (hajanainen tuotannonala, kehitysmaassa toimivat vientiä harjoittavat tuottajat, jotka usein toimivat sekä kauppiaina että vientiä harjoittavina tuottajina, mikä tekee hyväksyttävän hintasitoumuksen tekemisestä hankalampaa), ja koska yhteistyö on tutkimuksen aikana laajamittaista, neuvosto katsoo, että kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien on saatava poikkeuksellisesti täydentää hintasitoumuksiaan edellä mainitun määräajan päätyttyä, kuitenkin 10 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Komissio voi ehdottaa asetukseen vastaavaa muutosta.

(61) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen kaksi yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa tarjosi hyväksyttäviä hintasitoumuksia, joita sovellettaisiin perusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten määrällisten rajoitusten kanssa. Kyseiset tuottajat ovat tarjoutuneet myymään kyseistä tuotetta määrällisten rajoitusten mukaisesti vähintään sellaisilla hinnoilla, jotka korjaavat polkumyynnin vahingolliset vaikutukset. Määrällisen rajoituksen ylittävään tuontiin sovelletaan polkumyyntitulleja. Yritykset toimittavat lisäksi komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja yhteisöön suuntautuvasta viennistään, joten komissio voi valvoa tehokkaasti sitoumuksen noudattamista. Lisäksi komissio katsoo näiden yritysten myyntirakenteen perusteella, että sovitun sitoumuksen kiertämisen vaara on vähäinen.

(62) Komissio hyväksyi tarjotun sitoumuksen päätöksellä 2007/424/EY ([1]). Päätöksessä esitetään yksityiskohtaisemmin syyt sitoumusten hyväksymiselle.

(63) Jotta komissio ja tulliviranomaiset voisivat valvoa yritysten antamien sitoumusten noudattamista vieläkin tehokkaammin, vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevaa pyyntöä asianomaiselle veroviranomaiselle esitettäessä polkumyyntitullista vapautuksen edellytyksenä on, että i) esitetään sitoumuslasku, joka on kauppalasku, johon sisältyvät ainakin liitteessä II mainitut tiedot ja ilmoitus, ii) nämä yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan ja iii) tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta. Jos edellä esitetyt edellytykset eivät täyty, asianmukainen polkumyyntitulli syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.

(64) Aina kun komissio peruuttaa rikkomuksen seurauksena perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan mukaisesti sitoumuksen hyväksynnän viitaten kyseiseen tuontitapahtumaan ja ilmoittaen, ettei siihen liittyvä sitoumuslasku ole pätevä, tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä.

(65) Tuojien pitäisi olla tietoisia tavanomaisena kaupallisena riskinä siitä, että tullivelka voi syntyä vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä, kuten johdanto-osan 62 ja 63 kappaleessa kuvataan, vaikka komissio olisikin hyväksynyt sitoumuksen valmistajalta, jolta tuojat ostivat tuotteita suoraan tai välillisesti.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 41.

▼B

(66) Tulliviranomaisten olisi perusasetuksen 14 artiklan 7 kohdan mukaisesti ilmoitettava viipymättä komissiolle kaikista tapauksista, joissa havaitaan viitteitä sitoumuksen rikkomisesta.

(67) Edellä esitetyn vuoksi katsotaan, että komissio voi hyväksyä thaimaalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamat sitoumukset, ja asianomaisille yrityksille on ilmoitettu niistä olennaisista seikoista, huomioista ja velvoitteista, joihin sitoumusten hyväksyntä perustuu.

(68) Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, neuvoston 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettama polkumyyntitulli otetaan ilman muita toimenpiteitä käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan perusteella.

J. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

(69) Koska vientiä harjoittavien Thaimaan tuottajien osalta todetut polkumyyntimarginaalit ovat huomattavat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät käyttöön otettavien lopullisten tullien suuruisina.

(70) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyyntitullit on määritetty tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Kyseisiä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa, ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(71) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) pyynnöt on toimitettava viipymättä komissiolle, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti tiedot, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli, jota sovelletaan tuotaessa Thaimaasta peräisin olevaa jyvinä tuotavaa etikan tai etikkahapon avulla valmistettua tai säilöttyä jäädyttämätöntä sokerimaissia (*Zea mays* var. *saccharata*), joka luokitellaan CN-koodiin ex 2001 90 30, (Taric-koodi 2001 90 30 10), ja Thaimaasta peräisin olevaa jyvinä tuotavaa valmistettua tai säilöttyä jäädyttämätöntä sokerimaissia (*Zea mays* var. *saccharata*), joka on valmistettu tai säilötty muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla ja joka ei kuulu nimikkeeseen 2006 vaan luokitellaan CN-koodiin ex 2005 80 00 (Taric-koodi 2005 80 00 10).

▼M1

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten tuottamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Polkumyynti-tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Karn Corn Co., Ltd, 68 Moo 7 Tambol Saentor, Thamaka, Kanchanaburi 71130, Thaimaa	3,1	A789
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd., 236 Krung Thon Muang Kaew Building, Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thaimaa	14,3	A890
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thaimaa	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd., 52 Thaniya Plaza, 21st. Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thaimaa	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd, 9 M. 1, Sanpatong, Chiangmai, Thaimaa 50120	11,1	A792
Liitteessä I mainitut valmistajat	12,9	A793
Kaikki muut yritykset	14,3	A999

▼B

3. Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, lopullista polkumyyntitullia ei sovelleta 2 artiklan mukaisesti vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tuontituotteisiin.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Vapaaseen liikkeeseen luovutettavaksi ilmoitetut tuontituotteet, joita koskevan kauppalaskun ovat laatineet komission hyväksymän sitoumuksen antaneet, päätöksessä 2007/424/EY ja sen muutossäädöksissä luetellut yritykset, vapautetaan 1 artiklalla käyttöön otetuista polkumyyntitulleista seuraavin ehdoin:

— nämä yritykset ovat valmistaneet asianomaiset tuontituotteet, lähettäneet ne ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä ja laskuttaneet tätä niistä suoraan, sekä

— tuonnin mukana on sitoumuslasku, joka on kauppalasku, joka sisältää ainakin tämän asetuksen liitteessä II tarkoitetut tiedot ja siinä määrätyn ilmoituksen, sekä

— tullille tulliselvitystä varten esitettävät tavarat vastaavat tarkoin sitoumuslaskussa olevaa kuvausta.

2. Tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä,

— kun 1 kohdassa kuvattujen tuontituotteiden osalta todetaan, että yksi tai useampi kyseisessä kohdassa mainituista ehdoista ei täyty, tai

— kun komissio peruuttaa sitoumukselle myönnetyn hyväksynnän perusasetuksen 8 artiklan 9 kohdan nojalla asetuksella tai päätöksellä, jossa viitataan tiettyihin tuontitapahtumiin ja ilmoitetaan, että kyseinen sitoumuslasku ei ole pätevä.

3 artikla

Kannetaan lopullisesti Thaimaasta peräisin olevan jyvinä tuotavan etikan tai etikkahapon avulla valmistetun tai säilötyn jäädyttämättömän sokerimaissin (*Zea mays* var. *saccharata*), joka luokitellaan CN-koodiin ex 2001 90 30 (Taric-koodi 2001 90 30 10), ja Thaimaasta peräisin olevan jyvinä tuotavan valmistetun tai säilötyn jäädyttämättömän sokeri-

▼B

maissin (*Zea mays* var. *saccharata*), joka on valmistettu tai säilötty muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla ja joka ei kuulu nimikkeeseen 2006 vaan luokitellaan CN-koodiin ex 2005 80 00 (Taric-koodi 2005 80 00 10), tuonnissa asetuksella (EY) N:o 1888/2006 käyttöön otetun väliaikaisen polkumyyntitullin vakuutena olevat määrät. Edellä olevan 1 artiklan 2 kohdan mukaiset lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼**M1**

LIITE I

Luettelo 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tutkimuksessa yhteistyössä toimineista valmistajista, joihin sovelletaan Taric-lisäkoodia A793:

Nimi	Osoite
Agro-on (Thailand) Co., Ltd.	50/499–500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thailand
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6–7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thailand
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thailand
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thailand
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thailand
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thailand
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thailand
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thailand
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110, Thailand
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thailand
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thailand

▼B

LIITE II

Yrityksen myydessä hintasitoumuksen mukaisesti tavaraa yhteisöön kauppalaskussa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

1. Otsikko: ”SITOUMUKSEN MUKAISIA TAVAROITA KOSKEVA KAUPPALASKU”.
2. Kauppalaskun antaneen yrityksen nimi.
3. Kauppalaskun numero.
4. Kauppalaskun päivämäärä.
5. Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuina laskussa tarkoitetut tavarat tullataan yhteisön rajalla.
6. Tavaroiden tarkka kuvaus, jossa mainitaan:
   — sitoumusta varten käytetty tuotekoodi (PCN, product code number),
   — selkokielinen kuvaus asianomaista PCN-tuotekoodia vastaavista tuotteista,
   — yrityksen käyttämä tuotekoodi (company product code, CPC),
   — Taric-koodi,
   — määrä (tonneina).
7. Myyntiehdot, joista ilmenee:
   — hinta tonnilta,
   — sovellettavat maksuehdot,
   — sovellettavat toimitusehdot,
   — kaikki alennukset ja hyvitykset.
8. Sen yhteisössä tuojana toimivan yrityksen nimi, jolle viejäyritys on suoraan laatinut sitoumuksen mukaisten tavaroiden mukana seuraavan kauppalaskun.
9. Yrityksen työntekijä, joka on antanut kauppalaskun (työntekijän nimi), ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

   ”Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä kauppalaskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti suoraan Euroopan yhteisöön vietäviksi tapahtuu [YRITYKSEN NIMI] tarjoaman ja Euroopan komission päätöksellä [päätös 2007/424/EY] hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät.”